

ŠMARČAN

GLASILO OSNOVNE ŠOLE ŠMARTNO
NA POHORJU

Fiona Kamenik, 1.a

Šolsko leto: 2014/ 2015

Uvodna beseda

Šolsko leto počasi dobiva zaokroženo podobo in pred vami je naše letošnje glasilo – tudi tokrat v elektronski obliki.

V njem so zbrani literarni sestavki in likovni prispevki učencev ter fotografije naših aktivnosti.

Vabljeni, da prelistate njegove strani, kajti zagotovo boste našli kaj zanimivega.

Pred vami so zaslužene počitnice. Na jadrnih domišljije se odpravite brezmejnim počitniškim doživetjem naproti!

Uredniški odbor z mentorico Nevenko Potisk Dovnik

Prijetno branje in lepe počitnice vam želi ravnatelj mag. Matej Kos!

Maša Motaln, 4.a

KAJ MI JE LEPO

Sobotno jutro je. Zbudim se in pogledam skozi okno. Sonce sije in ptički žvrgolijo.

Počasi vstanem in pogledam skozi okno. Stopim do kopalnice, se umijem po obrazu in očistim zobe. Hodim po hladnem hodniku, zavijem na levo in dol po stopnicah. Zdolgočaseno se premaknem do kuhinje. »Dobro jutro!« Ne dobim odgovora, sliši se samo šumenje in cvrčanje jajc ter vretje sladkega sadnega čaja. Še malo soli in popra za popoln okus. Pojem zajtrk in popijem mlačen čaj. Za zajtrkom sledi običajen sobotni popoldan. Končno napoči večer. Imam navado, da si zvečer ogledam kakšen film, seveda če je zanimiv, in zraven brskam po spletu. Večkrat se zgodi, da mi film ne ustreza, zato si krajšam čas z mešanjem kart, kajti film mi je zanimiv, če je akcijski ali pa romantičen. »Dolgčas mi je, grem raje spat, pa lahko noč.« Ležem na posteljo in se zavijem v toplo modro odejo. Gledam skozi okno in zrem v zvezde. »Kakšna romantika, harmonija narave kar teče v potokih, sliši se, kot da bi hladna sapica igrala po zlatih strunah poezije, ki se bleščijo kot sonce in govorijo o nesmrtni duši in neskončnosti vesolja.« Razmišljam o prihodnosti in o ljubezni.

»Pa saj vsi hrepenimo po tem!«

Ja, res je, vsak ima svoje sanje in trdno upa, da se mu bodo uresničile, pa to čim prej. Ja, to je romantika, vsi smo v sebi romantični, pa vsak to pokaže po svoje. Nekateri iščejo lepoto v naravi, na nebu, v ljudeh... Prav vsi smo med seboj različni, celo celice so si različne.

Razmišljam še globlje in sanjarim ter počasi potujem v globok spanec.

Učenec 9. razreda

RAZMISLEKI O JEZIKU, MATERINŠČINI IN LITERATURI ...

Besede mi veliko pomenijo, ker z njimi lahko govorimo.

Nejc Motaln, 6.a

Jeziki je pomembna vrednota za življenje, ker se z njim sporazumevamo in tako delimo različne misli, ideje in svoje znanje.

Jasmina Motaln, 8.a

Jeziki mi pomeni sporazumevanje, ne samo z besedami, ampak s srcem.

Tilen Pavlič, 6.a

Menim, da je materinščina zelo pomembna in bi jo morali bolj spoštovati. Besede so ključne v našem življenju, zato jih primerno izbirajmo. Besede so lahko lepe, znajo pa tudi boleti!

Maja Podlesnik, 9.a

Ponosna sem na svoj materni jezik, ker v meni predstavlja ponos na mojo rodno deželo.

Rebeka Dovnik, 8.a

Besede so lahko najmočnejši vir moči. Človeka lahko zelo osrečijo, ali pa ga tudi zelo ranijo.

Domen Gajšek, 8.a

Materinščina je jezik, ki ga govorijo Slovenci.

Urška Podlesnik, 7.a

Jezik je zame ena najpomembnejših stvari v življenju, saj se z njim sporazumevamo.

Kristina Rihtar, 7.a

Besede so zelo pomembne, saj se ne bi mogli sporazumevati z drugimi ljudmi.

Urška Majal, 7.a

NAJBOLJŠA PRIJATELJICA

Ko otrok se rodi,
se mama razveseli.

Ko roža zacveti,
pomlad se rodi.

Ko nevihta prihiti,
se skrijemo vsi.

In ko ti povem,
da si moja najboljša prijateljica.

Tamara Koren, 7 .a

Aleksander Motaln, 6.a

LJUBEZEN

Ljubezen je tečna bolezen,
ki se te loti kdaj pa kdaj.
Za to bolezen zdravila
res ni.

To je občutek, ko se hočeš
jokati, smejati, čvekati in razbijati
od jeze.

Nekega dne pa je nekdo iznašel
zdravilo. Pojej tono čokolade,
poglej žalosten film,
postavi ase na glavo in zaspi tri ure.

Tako pozabiš na osebo,
zato se zahvali Kljukcu sosedu.

Kristina Štern, 7.a

SOBA

Soba, zakaj si razmetana?

Na tleh hlače
vijejo se kot klopotače.

Knjige na mizi
so v resni krizi.

Prah v zraku pleše,
se iskra kreše.

Sobica, zakaj si razmetana?
Le postelja čaka me postlana.

Kristina Rihtar, 7. a

Kar opazuješ, je tvoja družba

Je to realistično? Seveda, vendar še vedno ne razumem, kam drvi ta svet. Včasih se pogovarjam s svojo babico, ki mi pripoveduje zgodbe iz otroštva. Otroštvo v njenih časih je bilo težko, a iznajdljivo, po babičinih besedah lepo.

Zgodbe o starih kmečkih časih so mi odprle oči. Ljudje v zbirki črtic Kmetijske slike, avtorja Janka Kersnika, so med seboj čutili sovraštvo, trdosrčnost in pohlepnost. Nisem si mogla predstavljati takšne zlobe, kot jo je v svojih črticah opisal Janko Kersnik. Bil je slovenski pravnik, pisatelj in politik. Kot predstavnik realizma se je znal srečati z resničnostjo. Razumno je odpiral oči marsikateremu bralcu, kot tudi meni.

Ko so bile še počitnice, sem za en teden odšla k svoji teti na Hrvaško. Nisem si mislila, da se bom s počitnic vrnila z ogromno spremembo. Ta sprememba je bil moj pogled na svet. Med počitnicami me je teta peljala na ogled mesta, ki je skrito za temno zgodovino, namreč v času vojne je bilo to mesto popolnoma uničeno. To mesto je bilo Vukovar. Ogledali sva si porušene hiše, hiše zasute z granatnimi kockami in na koncu še vse prej kot prazno pokopališče. Tam je bilo pokopanih več tisoč ljudi, ki so se borili za svoj kraj. Ob pogledu na njihove slike so se mi kar orosile oči. Kako je to mogoče, kdo je lahko naredil kaj takega, se bo to kdaj ponovilo? Vsa ta vprašanja so me prevevala in ob vsakem vprašanju mi je srce začelo biti hitreje. Ko sva se vračali s pokopališča, sem videla gospo, ki je klečala ob grobu, verjetno ob grobu svojega moža ali sina, in bridko jokala. Ob pogledu nanjo sem tudi sama začutila bolečino.

Vse to se je dogajalo v preteklosti, vendar z vsakim dnem se mi zdi, da so razmere in življenje vedno težja. Vsak dan lahko srečamo ljudi na ulici, ki so pokriti s časopisnimi papirjem, spet drugi prosijo za denar. Po babičinih besedah življenje nekoč res ni bilo lahko, namreč ni bilo interneta, dragega pohištva, vse je bilo preprosto, tudi ljudje so živeli preprosto. Dandanes ljudje še za pogovor in druženje nimajo časa. Vsi so kar naprej za računalniki, televizijo in različnimi multimedijskimi napravami. Umetnost je tako rekoč KRALJICA VSEH ZNANOSTI, a očitno ljudje pozabljajo nanjo. Ljudje po svoje iščejo umetnost in jo vseskozi spreminjajo. Čeprav je zame umetnost še vedno ustvarjalnost in miselna igra, veliko ljudi ne gleda tako na to.

Skozi svojo mračno počitniško zgodbo, v kateri sem začutila hudo bolečino, sem spoznala, da življenje ni le rožnato. Na vsako stvar gledam, kot da je zadnja priložnost. Družba se spreminja, prav tako tudi jaz. Na življenje sem začela gledati s svoje plati, odločila sem se predati znanju in življenju. Ker je življenje znanje!

Jasmina Motaln, 8.a

OD ZAČETNIKA DO DRŽAVNEGA PRVAKA **MOJA ŠPORTNA POT**

Moj najljubši šport so smučarski skoki, ki jih treniram že več kot 7 let. Kot začetnik sem se najprej le smučal po skakalnicah, nato pa začel skakati na 10 m skakalnicah. Vsaka nagrada in diploma so mi veliko pomenile. Po dveh letih treninga so prišli tudi prvi uspehi. Uspehi pa seveda pridejo s trdim treningom. Lansko sezono sem opravil okrog 200 treningov. Spomladi pričnemo s kondicijskimi treningi, sledijo skoki na plastični podlagi, nato treningi v telovadnici in končno skoki na snegu. Skačemo v glavnem na skakalnicah v Sloveniji (Zagorje, Planica, Kranj, Žiri, Šmartno na Pohorju), včasih pa tudi v tujini. Treningi so zelo naporni, saj veliko potujemo in letno prevozimo okrog 15000 kilometrov.

Sandi Ačko, 7.a

Zadnje tri leta nastopam tudi v nordijski kombinaciji. Kot že ime pove, gre za kombinacijo skokov in teka. V letnem delu sezone skačemo na plastiki in tečemo na rolnah in rolerjih, pozimi pa tečemo na tekaških smučeh.

Tudi v nordijski kombinaciji imam že nekaj uspehov. Lani avgusta sem bil v Oberstdorfu član slovenske reprezentance na svetovnem otroškem prvenstvu. Nastopil sem na dveh tekmah. Na prvi sem zasedel 22., na drugi pa 18 mesto. Na tem tekmovanju je nastopil tudi Primož Ačko.

Doma imam že lepo zbirko pokalov in kolajn. Zmagal sem na dvajsetih tekmah, med prve tri sem se uvrstil na tridesetih tekmah. Najbolj sem ponosen na dve prvi mesti na državnem prvenstvu. Leta 2013 sem v Zagorju zmagal na državnem prvenstvu dečkov do 11 let, letos pa sem v Tržiču osvojil naslov državnega prvaka v nordijski kombinaciji dečkov do 13 let.

Vesel sem vsake dobre uvrstitve, sem pa tudi zelo jezen, če se mi skok ponesreči. Ravno uspehi mi dajo voljo pri napornih treningih, na neuspehe pa poskušam hitro pozabiti.

Če mi čas dopušča, rad smučam in igram nogomet s prijatelji. S skoki bom nadaljeval, dokler bo pač mogoče. Rad bi nastopil na različnih skakalnicah po svetu in spoznal skakalce, ki jih sedaj občudujem le po televiziji.

Sandi Ačko, 7. a

PREDSTAVITEV DEJAVNOSTI OTROK V VRTCU SKOZI FOTOGRAFIJO

ČAJANKA

GASILSKA - VRTEC

SLIKANJE Z ZEMLJO

IGRA IN DRUŽENJE S PRIJATELJI JE
NAJLEPŠI ČAS DNEVA V VRTCU!

PRAVLJIČNI IN PRAZNIČNI ČAS

V NARAVI IN IGRISČU JE LEPO,
TUKAJ VEDNO KAJ NOVEGA ODKRIJEMO.

FRIZERKA - SARA

DELALA BOM FRIZURE,
STRIGLA IN UMIVALA LASE
TER PLETLA KITE IN
DELALA ČOPE.

VETERINAR - ŽIGA

POMAGAL BOM BOLNIM
ŽIVALIM, JIH OPERIRAL, JIM
DAJAL INJEKCIJE IN SKRBEL

**MODNA OBLIKOVALKA -
ŽANA**

RISALA, KROJILA IN ŠIVALA
BOM OBLEKE.

GASILEC - ERIK

POGASIL BOM POŽARE
IN REŠEVAL LJUDI IZ
GOREČIH HIŠ.

GASILEC - JURE

GASIL BOM POŽARE V GOREČIH
HIŠAH IN ZAVAROVAL LJUDI PRED
POPLAVAMI.

FRIZERKA - NINA B.

ČESALA IN KODRALA BOM
LASE, SPLETALA KITKE IN
DELALA ČOPE.

DRESERKA KONJ - JULIJA V.

JAHALA BOM KONJE, JIH UČILA
PRESKAKOVANJA OVIR IN
SKRBELA ZANJE.

**MODNA OBLIKOVALKA -
JULIJA S.**

KROJILA IN DELALA BOM
OBLEKE IN MAJICE.

FRIZERKA - ZALA

FRIZIRALA BOM LJUDI, JIM
UMIVALA, SUŠILA, KRTAČILA,
NAVIJALA, STRIGLA IN
BARVALA LASE.

FRIZERKA - FIONA

FRIZIRALA BOM LJUDI, JIM
BARVALA, KRTAČILA, ČESALA,
IN NAVIJALA LASE.

RAZISKOVALKA - LANA

POTOVALA V BOM V DRUGE
DRŽAVE, RAZISKOVALA ŽIVALI,
RASTLINE IN ZNAČILNOSTI TE
DRŽAVE.

FRIZERKA - NINA V.

DELALA BOM FRIZURE.
KRTAČILA IN FENALA BOM LASE
IN LIČILA MOJE STRANKE.

ŠOLSKE NOVICE, 28.9.2022

ŠOLA Z ROBOTI

Danes so se pokvarili računalniki, zato nas je poučeval robot. Bilo je zelo zabavno. Ko sem povedala doma, kaj se je zgodilo, se je babica spomnila, da je njih nekoč, ko se je pokvaril računalnik, poučevala učiteljica. Le kako je bilo to?!?!

Dogajanje v šoli

Ko so učenci 4. a razreda odšli iz avle, so se namenili v razred. V razredu so opazili, da njihove računalniške mize ne delujejo. Ugotovili so, da se je zrušil računalniški sistem. Preko svojih mobil zapestnic so poklicali ravnatelja, ki jim je namenil robota Xexspe-ja. Ko je prišel Xexspe v razred, so se ga otroci zelo razveselili. Bil je namreč zelo zelo zanimiv, smešen in igriv. Ko so računalnike popravili, so bili otroci žalostni. Pogrešali so namreč Xexspe-ja.

Babice pripovedujejo

Ko so se učenci vrnili domov, so vse povedali babicam. Babice so se spomnile zgodbe iz njihovega otroštva. Babica po imenu Meta, je svoji vnukinji Eli povedala svojo zgodbo, ko se je v šoli pokvaril računalnik. Takrat jih je poučevala učiteljica. Ela ni vedela, kaj pomeni učiteljica. Mislila si je, da je to neko bitje z nadnaravno močjo. Babica Meta je rekla: "Kar naenkrat so se ponoči pokvarili računalniki. Morali smo se učiti od učiteljic." Ela je vprašala: "Kaj so učiteljice? Ali so to bitja z nadnaravno močjo???" " Ne. Učiteljice so nas učile tako kot računalniki. Nobena nadnaravna bitja niso. So normalni ljudje kot vsak, edino učile so nas." A mi jih lahko pokažeš?" je vprašala Ela. " Seveda." Ela je videla učiteljico na lastne oči. V šoli je o tem vsem pripovedovala.

Učenci 4. a razreda

GLASILO 2015

Moja prva šola v naravi

Bili smo v Seči pri Portorožu, v domu Burja. Prebivali smo v sobah Tramontana, Lavante, Burja in Oštro. V sobah so bile nadstropne postelje.

Veliko koristnega smo se naučili. Veliko časa smo preživeli v bazenu. Učili smo se plavati. Ob popoldnevih smo bili veliko časa na pohodih. V Forma vivi smo videli veliko kipcev izklesanih iz kamenja. Peljali smo se tudi z ladjico. Obiskali smo vrt kaktusov. Vodila nas je vodička gospa Lili.

Z bivanjem in prehrano v domu smo bili zadovoljni. Učitelj Boris nas je naučil plavati. Naši učiteljici Milena in Jožica sta srčno skrbeli, da je vse nemoteno potekalo in da smo se zdravi in srečni vrnil domov.

Najboljše mi je bilo, ko smo bili v solinah in ko smo izdelovali nakit in blazinice iz zelišč in soli.

Hvala za vaš trud in potrpežljivost.

Mike Vrbek, 3.a

Sven Špes, 4.a

NEDELJSKI ŠOLSKI ŽUR

Sporočamo vam, da se bo v nedeljo, **12.4.2015, ob 19.uri** pričel veliki žur šolskih žuželk. Zabava bo potekala v **učilnici 3.razreda.**

Mravlje, miši, pajki, pikapolonice in ščurki so razmetali učilnico. Prevrnile so klopi in stole, knjige zmetala iz omar na tla ter počekale šolsko tablo. V shrambi in kuhinji so pojedle vso hrano. Ob tem so se zabavale, plesale in proti jutru utrujene zaspale.

Ko smo v ponedeljek prišli v šolo smo bili začudeni. Le kdo je to naredil? Presenečena je bila tudi kuharica, saj ni mogla narediti malice.

Za nas je bil to neobičajen dan.

M.,Ž.,M.

Zoološki zemljevid

Klemen Vrentuša, 7.a

Neki dan so se sestale
najrazličnejše živali.

Iz Prebukovja majhne mačke,
ki imajo bele tačke,
iz Frajhajma tri siničke,
ki so jedle še potičke.

Pa so prišli polskavski zajčki,
ki so najdli dve jajčki,
pa prišle so polskavske postrvi,
ki so ugotovile, da so brez obrvi.

Prišle so polskavske ribe,
vse so rade jedle škodljive bibe.
V Ošlju so se bohotili
mladi ježki, ki so se lovili.

Prišli so prebukovski psi,
ki so tekli en, dva, tri.
V Šmartnem so bili obadi,
ki so mislili, da so gadi.

Prišle so še šmarske uharice,
ki so s sabo nesle pice,
nazadnje je prišla divja svinja,
ki je bila iz Smrečna, imenovana Dinja.

Sto živali sto nravi,
vendar vsi prijatelji!
Dober zgled za vse ljudi.

Eva Krošel, 4.a

Naša psička

Naši psički je ime Lajka. Je rjavo črne barve. Je nemška ovčarka. Rada ima pasje brikete in ostanke hrane. Dobro voja. Rada se igra s svojim pingvinčkom. Ima svojo hišico. Imam jo rada.

Žana Motaln, 2. a

Naš kužek

Našemu kužku je ime Oli. Je svetlo rjave in črne barve. Ima pokončna ušesa. Oglašja se hav hav. Rad se igra s plišastim slonom. Spi v kurilnici. Imam ga zelo rada.

Nina Blažič, 2. a

Naš Miško

Našemu bikcu je ime Miško. Je bele in rjave barve. Ima kratko dlako. Je krmilo, seno in travo. Oglašja se mu mu. Rad se igra s teličko. Živi v hlevu.

Žiga Rihtar, 2. A

Naša psička

Naši psički je ime Pikica. Je črno bele barve. Ima srednje dolgo dlako. Kožušček je mehek. Ima kratke tačke in kratek rep. Rada je brikete in meso. Pasma je čivava. Po hiši nam krade stvari. Živi v babičini hiši.

Julija Stegne, 2. a

Moja ovčka

Imam ovčko. Ime ji je Lola. Je bele barve. Na glavi ima črno liso. Ima črne tačke. Je seno in travo. Lola se oglašča be be. Rada se igra z drugimi mladiči. Živi v hlevu. Imam jo zelo rada.

Sara Žvižaj, 2. a

STARŠE SEM POSLAL V ŠOLO IN SE ODPRAVIL V SLUŽBO

V sanjah sem vedno želel namesto v šolo iti v službo. Enkrat se mi je to zgodilo...

Zjutraj sem zgodaj vstal. Zbudila me je tolpa Žirjakov, ki so se zaletavali v steno hiše, ker so hoteli priti do orehov v shrambi. Ko sem jih spodil, sem pripravil zajtrk in šel zbuditi starše. Rekel sem: »Vstanita! Zamudila bosta avtobus!« Oče se je prevalil na bok in nekaj zamrmral. Mama pa je šinila pokonci in veselo zavpila:«Petek je!» Zmajal sem z glavo, se oblekel in začel svoj čuden dan.

Ko sem se usedel v očetov avto, sem na računalniku nastavil najkrajšo pot do šole. Čez deset minut vožnje se je avto ustavil. Zavore so zaškripale in jaz sem izstopil iz avta. Ta je odhrumel naprej. Naročil sem mu namreč, da če ga bom potreboval, ga bom poklical. Zelo sem bil vesel, saj mi ni bilo treba iti v šolo. Stekel sem v stavbo z imenom Robotska tehnologija prihodnosti ali na kratko RTP. Prišel sem v stavbo in debelo pogledal. Cel kilometer dolg hodnik z najmanj dvesto vrati. Skozi katera naj vstopim? Pogledal sem jih 5...10...20... in nisem vedel kam. Zaklical sem:«Pomoč!» Robot je pridrvel nekje izza stodvajsetih vrat. Rekel je le dve besedi: »Soba 142«. »Hvala!« sem se mu zahvalil. Torej sem šel v sobo '142'. Spet sem debelo pogledal. Zgodil se je 'deja vü'. Tokrat sto petdeset vrat. Pa sem spet šel skozi '142'. Uspelo mi je! Našel sem delovno mesto! Prislonil sem kartico za vstop in prišel v okroglo sobo, ki ni bila okrogla. Sploh je ni bilo, a je bila. Postavil sem se za tekoči trak, ki ga ni bilo. Tam so pakirali in sortirali svinčnike s posebnostjo samodejnega pisanja. V kotu okrogle sobe, ki je ni bilo, sta se pogovarjala dva čudaka. Prvi je vlekel ugaslo cigaro, drugi pa je iz klobuka hotel izbežati zajca. Nisem jima posvečal posebne pozornost. Le soseda sem vprašal, kdo sta. Rekel je, da dva iz Bolgarije, ki nadzorujeta delo. Nemo sem prikimal in začel z delom, ki se je vleklo in raztezalo kot stara žvečilka.

Ko sem poleg dela že skoraj zaspal, se je skozi vrata opotekel šef. Oči je imel rdeče kot vrag. Ko je že skoraj ujel ravnotežje, je padel po tleh, da je zadonelo na vse strani. Jaz sem se osamljeno na ves glas smejal, nakar me je soseda dregnil pod rebra. A nisem nehal. Šef je stopil k meni in mi rekel: »Pokaži kartico!«. Takrat sem videl, da gre zares. Rekel je, če še naredim eno napako, da me bo odpustil. Nazadnje pa me je še nadrl, zakaj sortiram svinčnike narobe. Nato je začel gubati svoje čelo in malomarno zamahnil z roko ter rekel: »Ah! Pojdi raje domov«. Vsi sodelavci so osuplo in ljubosumno pogledali, jaz pa sem že odhajal iz službe, mimogrede pa sem poklical avto, ki me je že čakal pred stavbo.

Ugotovil sem, da je zaenkrat še dobro hoditi v šolo, preden greš v službo.

Domen Vrbeč, 6.a

GLASILO 2015

Hallo, Annika!

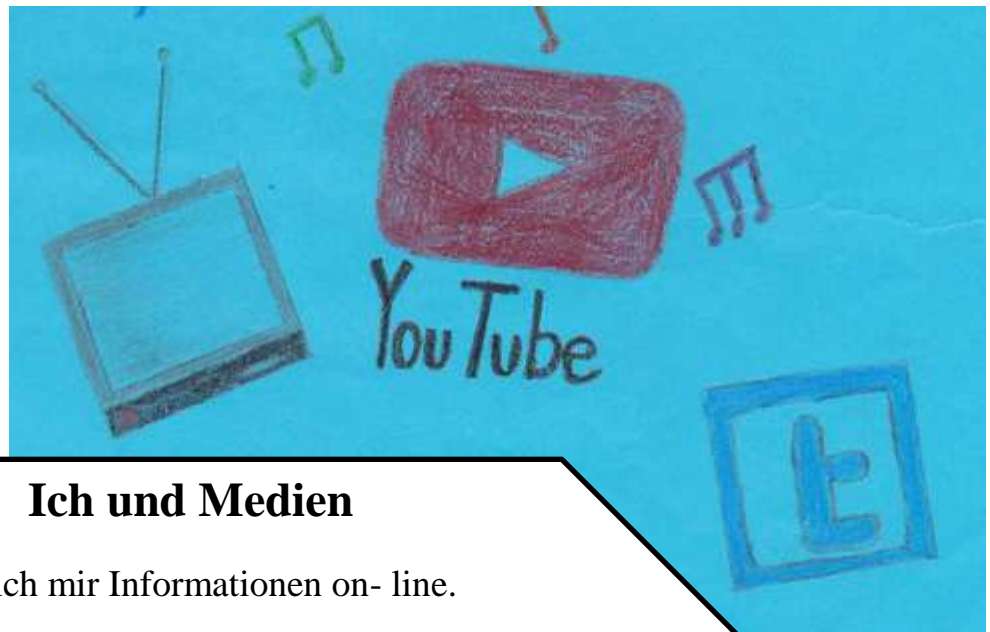
Ich habe eine kleine Hündin. Sie ist süß und heißt Pika. Pika ist 10 Monate alt. Sie ist weiß und schwarz. Sie frisst Hundefutter. Sie schläft im Korb. Sie spielt gern mit dem Ball. Sie mag keine Katzen. Sie ist sehr flauschig. Ich mag meine Hündin.

Tschüs, Larisa

Larisa Motaln, 7.a

Tjaša Vrečko, 5.a

Ich und Medien

Am meisten bekomme ich mir Informationen on- line.

Ich höre Musik über Youtube und chatte mit meinen Freunden über Facebook. Ich habe Instagram und Snapchat auch, aber Snapchat ist nicht so interessant. Ich sehe gerne Youtubers über Youtube. Sie sind sehr komisch und interessant. Ich sehe auch Filme vom Youtube.

Moderne Kommunikationsmittel sind Facebook, Snapchat, Youtube, Instagram, Twitter,...Ich lese dort viel über Geschichte und Musik.

Internet ist für mich sehr nützlich, aber manchmal lese ich auch Zeitungen oder sehe fern.

Vesna Godec, 9.a

Vesna
Godec, 9.a

Mein Schlaraffenland

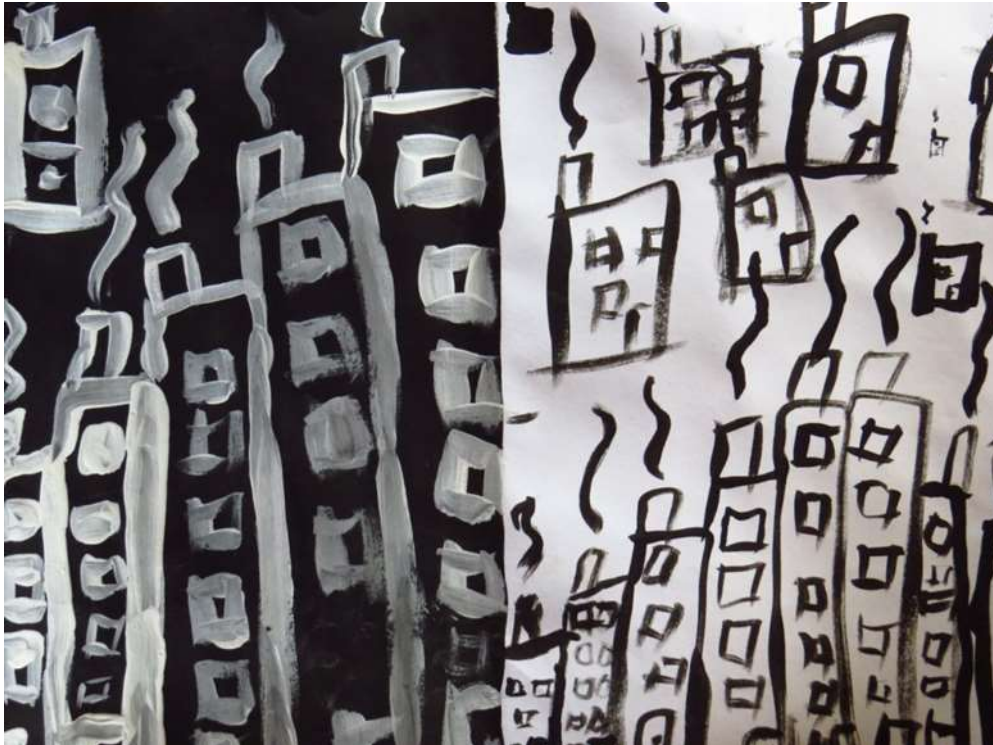
Mein Schlaraffenland ist sehr schön. Dort gibt es viel Gras. In meinem Land stehen Hütten mit Strohdächern. Auf den Rasen grasen Ziegen. Wir trinken und essen Milchprodukte und Fleisch. Menschen müssen arbeiten.

Tilen Pavlič, 6. a

Mein Haus

Ich lebe in einem Haus. Mein Haus hat neun Fenster, ein Dach und vier Wände. Mein Haus hat auch sieben Zimmer. Das sind: der Flur, das Kinderzimmer, zwei Schalfzimmer, die Küche, das Badezimmer und die Toilette. Im Flur ist ein Spiegel, im Kinderzimmer schlafen ich und meine Schwester. Wir haben zwei Schalfzimmer: in einem Zimmer schläft mein Opa, in einem schlafen meine Eltern. In der Küche kocht meine Mutter süßes und leckeres Essen. Im Badezimmer sind eine Badewanne und ein Waschbecken. Und das ist mein Haus.

Blaž Perko, 6. a

Žana Motaln, 2. razred

Mein Traumberuf

Mein Traumberuf ist **Krankenschwester**. Ich möchte Krankenschwester werden, weil ich gern kranken Menschen helfen möchte. Diesen Beruf finde ich interessant.

Eine Krankenschwester arbeitet in einem Krankenhaus. Sie pflegt und hilft kranken Menschen. Sie arbeitet von Montag bis Freitag und manchmal hat sie Schichtarbeit. Sie muss kommunikativ, hilfsbereit und belastbar sein. Für mich ist bedeutend mit Menschen zu tun haben und geregelte Arbeitszeit haben.

Jasmina Motaln, 8.a

Ich möchte **Friseur** werden, weil ich diesen Beruf interessant finde. Eine Friseurin arbeitet in einem Friseursalon. Sie macht sehr schöne Frisuren. Sie arbeitet von Montag bis Freitag, manchmal am Samstag und Sonntag. Sie muss geschickt mit den Händen sein. Sie muss kreativ, kommunikativ, selbstbewusst und zuverlässig sein. Sie muss gute Ausbildung haben.

Andreja Trglavčnik, 8.a

Ich bin Rebeka und ich möchte **Kosmetikerin** werden. Kosmetikerin ist ein kommunikativer Beruf. Diesen Beruf finde ich interessant. Für mich ist bedeutend, dass ich beruflich vorankommen kann, saubere Arbeitung und Ansehen.

Mir macht nichts aus, fremde Menschen anzusprechen.

Rebeka Dovnik, 8.a

Ich möchte **Medizintechniker** werden, weil ich diesen Beruf interessant finde. Für mich ist geregelte Arbeitszeit bedeutend. Ein Medizintechniker muss kommunikativ, hilfsbereit, teamfähig, selbstbewusst, zuverlässig und ausdauernd sein.

Er arbeitet in einem Krankenhaus. Er hilft Menschen.

Domen Gajšek, 8.a

SO WOHNE ICH (GOVORNI NASTOP)

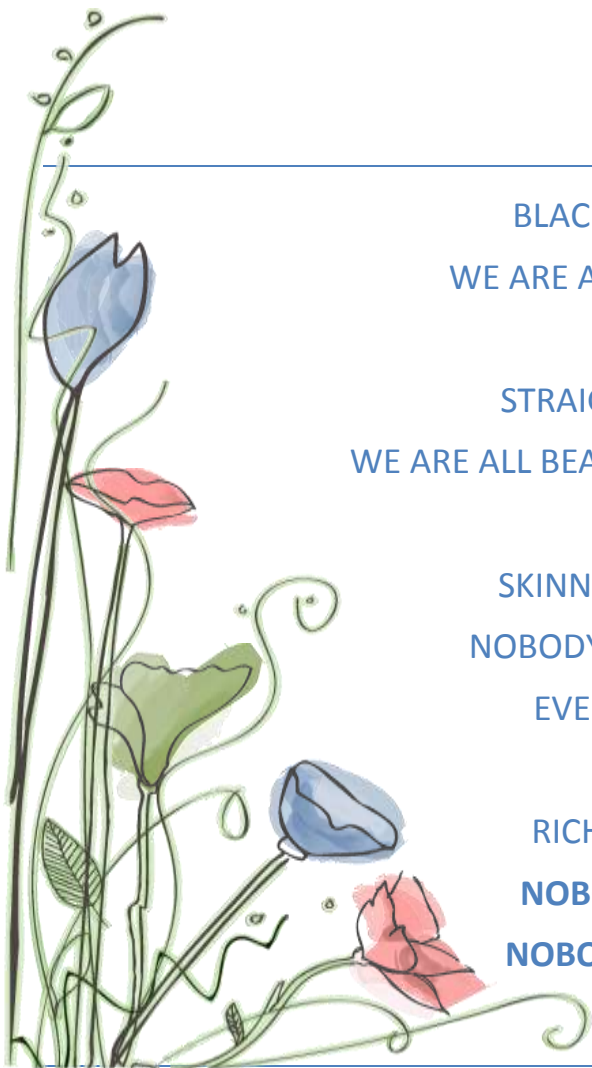
Ich lebe mit meinem Bruder und meinen Eltern. Ich wohne auf dem Bauernhof, in einem Einfamilienhaus. Mein Haus ist groß und schön. Es hat sieben weiße Wände, eine braune Tür und dreizehn Fenster. Es hat noch zwei Balkons und ein rotes Dach. Auf dem Dach stehen zwei Schornsteine. Im Haus gibt es eine Küche, ein Wohnzimmer, ein Schlafzimmer, ein Badezimmer, eine Toilette und ein Kinderzimmer. In der Küche sind eine Geschirrspüle, ein Kühlschrank, ein Herd, ein Tisch, Stühle, Küchenschränke, ein Papierkorb und ein Fenster. Links in der Ecke steht der Kühlschrank. Neben dem Kühlschrank steht der Papierkorb. Über dem Papierkorb ist das Fenster und über dem Fenster stehen Küchenschränke. Rechts in der Ecke steht die Spüle. Zwischen der Spüle und dem Papierkorb steht der Herd. Vor dem Herd steht der Tisch und um den Tisch stehen Stühle. In der Küche essen wir, wir spülen das Geschirr und kochen. Im Wohnzimmer gibt es einen Fernseher, eine Lampe, drei Bilder, eine Couch, einen Sessel, eine Gardine, ein Regal und einen Couchtisch. Rechts an der Wand steht der Fernseher, gegenüber dem Fernseher steht die Couch. Zwischen dem Fernseher und der Couch steht der Couchtisch. Über der Couch hängen drei Bilder. Im Wohnzimmer sehen wir fern. Im Schlafzimmer gibt es ein Bett, eine Lampe, einen Schrank, ein Bild und zwei Nachttische. Das Bett steht zwischen den Nachttischen. Über dem Bett hängt das Bild. Rechts in der Ecke steht der Schrank. Im Schlafzimmer schlafen meine Eltern. Im Badezimmer gibt es einen Spiegel, eine Badewanne, eine Lampe, ein Waschbecken.

Im Badezimmer putzen wir unsere Zähne, wir baden und kämmen uns. In der Toilette gibt es ein Toilettenbecken und Toilettenpapier. Ich teile mein Zimmer mit meinem Bruder. Im Kinderzimmer gibt es zwei Betten, einen Schrank, einen Teppich, ein Bild, eine Wanduhr und einen Nachttisch. Die Betten stehen links in der Ecke. Über dem Bett hängen das Bild und die Wanduhr. Unter dem Bett liegt der Teppich. Neben dem Bett steht der Nachttisch und neben dem Nachttisch steht der Schrank. Im Kinderzimmer mache ich meine Hausaufgabe, ich lese, ich ziehe mich an, ich schlafe, ich höre Musik... Das Haus würde ich nicht ändern, weil ich es mag so wie es ist.

Kristina Rihtar, 7.a

Kristina Rihtar, 7. a

BLACK OR WHITE,
WE ARE ALL SAME INSIDE.

STRAIGHT OR GAY ,
WE ARE ALL BEAUTIFUL IN EVERY WAY.

SKINNY OR ROUND,
NOBODY CARES ABOUT
EVERY POUND.

RICH OR POOR,
NOBODY'S LESS,
NOBODY'S MORE!

VESNA GODEC IN MAJA PODLESNIK, 9.a

Vesna Godec, 9.a

Valjhun poroča

Bilo je nekega dne. Seveda je bil to kot nalašč prav sončen dan. Peli so ptički, ki so se zbirali na drevesih in komaj čakali, da odletijo v tople kraje. Valjhun pa se je že odpravljaj na radijsko postajo na kratek intervju.

Čez ramo si je vrgel majhen usnjen nahrbtnik in vpregel svojega konja po imenu Konj. Imel je črno grivo kot noč, na čelu pa majhno belo zvezdo.

Valjhun je Konja jezdil že od svojega trinajstega leta. Nanj je bil res močno navezan in za nobeno ceno ne bi pustil, da se mu kaj pripeti. Tudi danes sta skupaj jezdila do portala za v prihodnost, ki se je skrival za slapom, ves prekrit z zelenim bršljanom. Valjhun je kot največji junak na svetu izvlekel meč in veličastno odrezal bršljan kar z enim mahom. Zazrl se je v portal in izrekel:

»21. stoletje!« Kar naenkrat se mu je zameglilo in znašel se je na podeželski cesti z motorjem, usnjenimi rdečimi čevlji in črno ruto okoli ust. Začudeno je pogledal podse, saj ni jahal svojega zvestega Konja. Sedel je na neki jekleni stvari, ki sploh ne migne. Ker sam ni znal premakniti te jeklene stvari, se je motor zapeljal kar sam, vse do mesta, kjer ga je odložil na parkirišču in ga tam tudi počakal, stoječ na parkirnem prostoru. Valjhun se je odpravil na intervju v veliko stavbo, ki je po njegovem mnenju imela na stotine stopnic. Ko je prišel v studio, so ga že vsi nestrpno čakali in takoj začeli z intervjujem.

»Dober dan gospod Valjhun, lepo od vas, da ste si vzeli nekaj časa za nas v 21. stoletju,« ga je prijetno pozdravila novinarka. »Ah, nič posebnega,« je odvrnil, pa čeprav ni mislil ravno tako. »Torej gospod, kaj je privedlo do vojne med kristjani in pogani?« »Za vojno so krivi pogani, pogani in še enkrat pogani. Kdo je takšen norec, da veruje v več bogov?« je razjarjeno odvrnil.

»Kdo pa je bil pravzaprav pobudnik te vojne?«

»Črtomir! Da, prav on. Če ga pogledam, vidim strahopetno bitje, oblečeno v hlače, kar pomeni eno in edino: strahopetec!

»Ali obstaja kakšna pot, da se vojna konča?« je vrtala novinarka.

»To pa kar Črtomirja vprašajte. Mislim, da ne prav hitro, razen če mu že končno pamet stopi v glavo. Kristjani so ljudje, ki verujejo v pravega boga!« Počasi sta z novinarko končala in se poslovila. Kmalu naj bi imel intervju tudi Črtomir, zato je Valjhun urno odhitel domov. Bolje zanj, da se danes več ne srečata.

Rebeka Dovnik, 8.a

Mirko Ačko, 9.a

Iščem zaklad

Nekega prečudovitega dne sem se zbudil in oblekel.
Nato sem šel iz hiše in zagledal prelepo naravo.
Ko je čisto vse cvetelo, češnje, jabolke, hruške...
In ko sem gledal, sem začutil harmonijo in »či« narave.
Slišal sem žvrgolenje ptic, ki me je kar topilo.
Sprehajal sem se v gozdu in poslušal šumenje vode v potoku.
Tam sem zagledal majhno ribico, ki se je zataknila me veje v potoku.
Osvobodil sem jo in zdelo se mi je, kakor da bi se mi hotela zahvaliti.
In ko sem že mislil, da dan ne more biti lepši, sem zagledal prelepo podobo moje družine, ki me je presenetila z mopedom.
Popravili so mi ga, da bi bil letos v šoli boljši.
In to je ta »či«, o katerem sem vam govoril.
Želim, da bi vsak občutil ta »či« in harmonijo narave.
To je bil moj prvi zaklad, zdaj pa na drugega.
Prvo lepo dekle, ki sem jo zagledal in prve lepe oči omamnega dekleta.
Bila je tako svetovna, da se je nisem in nisem mogel nagledati.
A nisem se zaljubil vanjo, ker je bilo le prehitro za ljubezen.
To je vse, kar sem vam zaenkrat zaupal. Upam, da vam je bilo všeč.

Devetošolec

Aljaž Majal, 9.a

Maj je maj, cvetoči maj

Maja rože zacvetijo.
Le zakaj?
Maja breskev zacveti.
Le zakaj?
Na breskvi ptičke zapojo.
Le zakaj?

Žana Motaln, 2.a

Maj je, maj

Maja češnja že cveti,
maja jablana diši,
čebele med nabirajo,
ptički nam že spet pojo.

Žiga Rihtar, 2. a

Zala Stegne, 1. a

Patricija Pečovnik, 3.a

Letos smo na naši šoli pričeli s projektom tutorstvo. Učenci smo se prostovoljno odločili, da postanemo tutorji mlajšim učencem, ki jim določeni predmeti ne ležijo.

KAJ SPLOH JE TUTORSTVO?

Tutorstvo je prostovoljna pomoč učencem pri šolskih predmetih.

MI TUTORJI!

Tutorji smo svoje delo vzeli resno in s tutorstvom pričeli že v septembru, ko se je naša šola vključila v program SOCIALNO KULTURNEGA kapitala. Naše delo je vodila učiteljica Petra Plevnik.

KAJ VSE SMO POČELI?

Tutorji smo našim tutorantom razlagali snov, ki je niso razumeli. Veliko smo se zabavali, priznati pa moramo, da so nas tudi naši tutoranti nekaj naučili. Pred spraševanjem, testi, pred ocenjevanjem ter pred NPZ-ji smo se še posebej dobro pripravili. Včasih pa se nismo le učili, ampak smo počeli zabavnejše stvari, preko katerih smo se naučili kaj novega. Na primer: šli smo na sprehode in krepili znanje o metaforah, med novoletnimi in božičnimi prazniki smo pisali voščila in se obdarili z majhnimi darilci.

KAJ SMO DOSEGLI S TUTORSTVOM?

S tutorstvom smo spletli tudi medgeneracijske prijateljske vezi. Povezali smo se in postali pravi prijatelji. Tutorstvo ni samo učenje, ampak tudi druženje. Z našimi razlagami so tutoranti dosegali boljše in lepše ocene.

Maja Podlesnik in Tadeja Fifer, 9.a

Poustvarjanje pesmi – igra z nenavadnimi besedami
/ B. A. Novak: ČLOVEK JE/

Človek je grizli za živali.

Človek je aaaaaaaaa, če ga kdo drug napada.

Človek je iiiiiiiiiiiiii, če ima rad še nekatere živali.

Človek je ooooooooo, če se nad čem začudi.

Človek je ho ho ho ho, če vidi božička.

Tilen Pavlič, 6. a

Patrik Brdnik, 5.a

David Furjan, 5.a

Poustvarjanje pesmi – nadaljevanje pesmi
/Dane Zajc: Hiša .../

Ko se hiša zjutraj zbudi,
se ji zdi, da ji nekdo sledi,
potem pa še misli, da gori,
ta hiša se nam zdi malo čudna,
vendar pa sploh ni,
taka je, ko je budna.

Kadar se zbudi,
odpre svoje modre oči.
Ima rdečo streho.
Kadar je žalostna,
v soncu najde uteho,
ker se tako zaposli,
nikoli ne ve, ali je noč ali dan.

Tjaša Vrečko, 5. a

KNJIGE

Knjige so lahko
pustolovske, detektivske,
poučne ali domišljjske.

Nekatere so smešne,
a nikoli požrešne!
Poučne pa so za
večino tudi mučne.

Slikanice ti vedno
narišejo nasmeh na lice.
Takšne knjige so otroške
in niso za prave moške.

Romantiki berejo romantičen roman,
ki ni nikoli zaspan.
Romani-knjige debele in velike,
nimajo nobene slike.

Ana Kozel, Anja Trglavčnik, Patrik Brdnik
5.a